پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

شماره سی و هشتم دوشنبه ۱۱ قوس ۱۳۴۷ ۲ دسمبر ۱۹۶۸

خلق:

همواره اکثریت قریب به تمام ملت را تشکیل می‌دهد. بنا برین مصالح ملی با منافع خلق مطابقت دارد. دشمنان خلق همیشه گروه ناچیزی از افراد ملت را در بر می‌گیرند. نفع آنان در نقطه مقابل منافع ملیست.

(تعریف خلق در جامعه ایکه به طبقات متخاصم تقسیم شده است)

م. ا. خیبر

اعلامیه مشترک پیمان ناتو تشویش آورست

مردم جهان اعلامیه مشترک چند روز قبل شورای پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) را با نگرانی عمیق شنیدند.

علت نگرانی زیاد جهانیان اینست که آن‌ها پیمان اتلانتیک و اهداف آن را خوب می‌شناسند و می‌دانند که چگونه در اخیر جنگ دوم جهانی که با شکست فاشیزم و تضعیف نظام استعماری امپریالیزم پایان یافت، کشورهای دارای مستعمرات وسیع در زیر پرده ریاکارانه «حفظ صلح، دفاع از دموکراسی و جلوگیری از تجاوز» ولی در حقیقت برای برهم زدن صلح جهانی، اختناق دموکراسی و آزادی‌های دموکراتیک در کشورهای عضو، مداخله در امور کشورهای دیگر و حفظ نظام استعماری امپریالیزم و مبارزه علیه جنبش آزادی‌بخش ملی در آسیا و آفریقا پیمان اتلانتیک شمالی را بنیان گذاری نمودند.

این پیمان به‌مثابه جانشین اتحاد بد فرجام ضد کمنترن آلمان نازی، ایتالیای فاشیست و جاپان امپریالیست و شکل دیگری از یک «اتحاد مقدس» علیه صلح، دموکراسی و ترقی، نه تنها نگذاشت که قراردادهای پیروزمندانه اتحاد ضد فاشیزم زمان جنگ دوم جهانی که به‌منظور استقرار اوضاع دوره بعد از جنگ در کریمیا و پوتسدام منعقد گردیده بود، به معرض اجرا گذارده شود، بلکه به حیث پیمان مادر، پیمان‌ها و دسته بندی‌های دیگری را بنام پکت بغداد فعلاً سنتو و سیتو به وجود آورد. مدت بیست سالی که از عمر این پیمان می‌گذرد، نشان دهنده این حقیقت است که اسلحه و تجهیزات مربوط به پیمان اتلانتیک شمالی با مارک و نشان آن، از طرف کشورهای عضو، علیه جنبش آزادی‌بخش ملی کشورهای آسیا و آفریقا مورد استفاده قرار گرفت. مثلاً فرانسه با سلاح ناتو جنگ استعماری خود را علیه ملیون تونس و مراکش و جبهه آزادی ملی الجزایر و ویتنام پیش می‌برد. بلژیک با اسلحه ناتو علیه جنبش آزادیخواهی ملی مردم کانگو می‌جنگید، تعرض مثلث (اسراییل، فرانسه و بریتانیه) علیه مصر کاملاً ذریعه سلاح ناتو صورت گرفت. همین اکنون پرتگال سلاح ناتو را علیه انگولا و موزمبیق بکار می‌برد، اسراییل تا اندازه زیادی با سلاح همین پیمان مجهز و مسلح گردیده است.

پیمان اتلانتیک شمالی علی رغم اهداف ظاهراً اعلان شده خود، بار دیگر میلیتاریزم و روحیه انتقام جویی را در آلمان غرب تقویه می‌نماید که با پیروی از فلسفه و سیاست تفوق نژادی، اروپا را به صحنه فجیع جنگ و خونریزی تبدیل نمود و باعث قتل ملیون ها انسان آرزومند به زندگی و مستعد به کار گردید، که آثار شوم و عبرت انگیز آن تا حال به کثرت به نظر می‌خورد و خاطرات تلخ آن، هرگز فراموش نخواهد شد.

گرچه شاملین شورای ناتو در بروسل عوام‌فریبانه سعی نمودند که برای حق به‌جانب نشان دادن اقدامات و مانورهای جدید خویش، انکشاف اخیر اروپای شرقی را بهانه قرار داده، مانند گذشته «تهدید شوروی» و «دفاع از آزادی، صلح و دموکراسی» و امنیت اروپا را شعار خویش سازند، ولی تجارب گذشته و بررسی اوضاع در پرتو واقعات جدید و بیشتر از همه ماهیت و خصلت پیمان اتلانتیک شمالی نشان می‌دهد که این ادعا به‌هیچ‌وجه مقرون به حقیقت نیست. آن‌ها می‌توانند هر دلیل و بهانه‌یی را که دلشان بخواهد برای برپا کردن این هنگامه و ضرورت به وجود آوردن همچو جلسه و اتخاذ تدابیر منتشره در اعلامیه مشترک بیاورند، ولی حقیقت اینست که نه پیمان ناتو و نه اعلامیه شورای آن، هیچ گونه سر و کاری به امنیت اروپا و صلح جهانی ندارد. دفاع از آزادی، صلح و دموکراسی با خصلت و ماهیت امپریالیزم و پیمان‌های جنگی آن، خصومت و تضاد آشتی ناپذیر دارد. آیا آزادی و دموکراسی در یونان همین حالا به دست عمال ناتو مختنق نمی‌گردد و یونان مهد دموکراسی را به زندان آزادی و دموکراسی مبدل نساخته است؟ آیا در تحت حمایه سپر ناتو نیست که فرانکوها

(ص ۳)

ببرک کارمل

نقشه زیرکانه هیأت حاکمه افغانستان

در سنبله ۱۳۴۳ وقتی مسوده قانون اساسی جدید افغانستان انتشار یافت، یکی از اعضای کمیسیون مطالعه قانون اساسی که اکنون عضو حکومت است، در محفلی ضمن مباحثه راجع به قانون اساسی جدید چنین اظهار نظر حقوقی کرده بود که »قانون اساسی جدید که از طرف بالا اعطا می‌گردد محتوای آزادی‌ها و حقوق وسیعی برای مردم است که در شرایط موجود قابل تطبیق نمی‌باشد. به همین جهت در قانون اساسی چنین در نظر گرفته شده است که به‌واسطه قوانین فرعی دیگر این آزادی‌ها و حقوق وسیع تجدید گردد .«واقعاً سرگذشت ارزش‌های دموکراتیک قانون اساسی جدید نشان داد که این داهی روزگار (!) چه درست پیشبینی کرده بود! واقعاً عمل نشان می‌دهد که چگونه قوای سه‌گانه دولت (قوه تقنینیه، قوه اجراییه، قوه قضائیه) بر مبنای این پیش‌بینی داهیانه (!) تلاش می‌ورزد تا حقوق و آزادی‌های نسبی مردم، مندرج در قانون اساسی جدید را در شبکه‌های قوانین فرعی زنجیر پیچ کنند و در نتیجه جهات مثبت قانون اساسی جدید را خنثی سازند و با توجیهات نادرست و ستمگرانه آن را بالای مردم افغانستان تحمیل کنند.

از این مقدمه این مسئله مطرح بحث قرار می‌گیرد که چرا قوای سه‌گانه دولت افغانستان چنین نقشه‌های زیرکانه و ظریفانه‌یی را که آشکارا ضد منافع ملی خلق افغانستان است، مورد عمل قرار می‌دهند و از آزادی‌های مندرج در قانون اساسی، که تا حدود معینی انعکاس دهنده حد اقل خواست‌های ملت افغانستان در این مرحله بشمار می‌رود، توجیهات و تفسیرات ارتجاعی می‌نمایند و قوانینی را که مخالف جهات مثبت و دموکراتیک قانون اساسی کشور است، به منصه عمل می‌گذارند؟ حل این مسئله ایجاب برخورد علمی را می‌نماید.

زیربنا و روبنای جامعه ما:

تئوری مترقی می‌گوید که مجموع مناسبات تولیدی در یک جامعه، ساختمان اقتصادی جامعه زا زیربنای آن را تشکیل می‌دهد. مقصود از زیربنا عبارت از اشکال مالکیت و مناسبات ناشی از آن در میان انسان‌ها و اشکال توزیع نعم مادی است. بدین ترتیب هر جامعه دارای زیربناست.

اهمیت زیربنا در اینست که شالوده **واقعی روبنا** را می‌سازد.

روبنا (که در تکامل اجتماعی نقش بزرگی دارد و زائیده زیربناست و دارای استقلال نسبی می‌باشد) من‌جمله عبارت است از نظریات سیاسی و حقوقی جامعه و مؤسسات (دولت و غیره) متناسب با آن‌ها.

زیربنای جامعه افغانستان که در آن طبقات متخاصم وجود دارد، دارای خصلت متضادی است که به‌طور کلی نشان دهنده تناقض میان طبقات حاکمه کشور و توده‌های عظیم خلق می‌باشد. به همین جهت طبعاً در روبنای جامعه ما افکار و مؤسسات طبقه‌یی بر سرنوشت خلق حاکم است ه از لحاظ اقتصادی مسلط است. به عبارت دیگر »آی طبقه‌یی که نیروی مادی جامعه را در دست دارد، در عین حال نیروی مادی مسلط جامعه نیز است. «به این معنی در کشور نیمه فئودالی ما، طبقه ملاکین فئودال و قشرهای تجار بزرگ دلال خارجی

(ص ۲)

د میوی د تجارت وضعه خرابه ده!

وچی او تازه میوی چه د هیواد د صادراتو له غوره قلمونو څخه دی دیر زیاته برخه یی هر کال د هند او پاکستان به پازارونو کښی پلورل کیږی.

پدی ترتیب سره له یوی خوایی پلورلو بازار محدودیږی، به ټیره پیا تازه میوی چه په انحصاری ډول دغو دوو هیوادو ته صادریږی، او د خرڅلاو او نرخ وضعه یی تل په نوسان کښی ده، له بلی خوا پدی مورد کښی محدودیتونه وضع کیږی پدیمعنی چه په تیرو کلونو کښی د میوی د صدور سهمیه د یو ټاکلی منبع په اساس صورت مونده، پداسی حال کښی چه سږ کال دغه کار له دغو هیوادو سره منعقده تجارتی پروتوکول له مخی د مقدار په اساس تعیین شویدی. دغه سهمیه د سږ کال د پاره چه د میوو محصولات په تیره بیا په کندهار کښی په کافی اندازی وو ډیره لږ ده. له همدی کبله وه چه سږ کال د کندهار د میوو زیاته برخه خارج ته صادره نشوه. په پای کښی باغداران، په تیره بیا کوچنی باعداران، مجبور شول چه خپلی میوی په لویو سوداګرو باندی وپلوری. کمپرادور سوداګرو د میوی له زیاتی عرضی څخه ګټه واخیستله. د میوو زیاته برخه یی واخیستله او وچه میوه یی ځینی جوړه کړه. د حکومت د دغه غلط سیاست خساره کوچنیو باغدارانو او اجاره دارانو ته ورسیده. علاوه پر دغی خساری چه کوچنیو باغدارانو او اجاره دارانو ته ورسیده، طبیعی ده چه دغه وضعه به د راتلونکی کال د میوو په حاصلاتو باندی بده اغیزه وکړی.

د افغانستان د حکومت تجارتی سیاست په عمومی ډول، په تیره بیا د میوو د صادراتو په برخه کښی په جدی ډول د انتقاد وړ دی، داسی نه چه د نویو بازارونو د لټولو دپاره جدی هڅه نه کیږی، بلکه له هغو نویو بازارونو څخه چه بالقوه موجود دی هم استفاده نکیږی. مثلاً د ټولو په یاد ده چه څو کاله د مخه هغه وخت چه د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد وتړل شو، د هیواد د میوی زیاته برخه شوروی اتحاد ته صادره شوه او د هغه هیواد له خوا به مساعده بیه واخیستل شوه. اوس ولی دغه او نورو هیوادو ته د میوی د صادرولو د پاره چه په پسی غونډی د پولی خریداران وی، جدی اقدامات نه کیږی. که چیری د میوو د صادراتو سرشارو کټو څخه، چه د څو تنو محدودو کمپرادورانو جیب ته لویږی او د محصول له تادیی څخه هم معاف دی، د میوو د صادرولو په عصری وسایلو لکه یخچال لرونکی موټران او د ساتنی لوازم تهیه شوی وای په یقینی ډول به زمور د میوو په صادراتو کښی آسانتیا وی منځ ته راغلی وی. زمور د هیواد په شرایطو کښی چه ډول ډول میوی لری د میوو ساتنه ایجابوی چی د ساتنی او کانسرو زیاتی فابریکی تاسیس شی او پروسس شوی میوی په زیاتو بازارونو کښی وپلورل شی. په خواشینی سره باید وویل شی چه زمور په هیواد کښی له دغو امکاناتو څخه هیڅ ډول استفاده نه ده شوی. داسی نه چه د میوو د کانسرو د فابریکاتو ایجادول د دولت د اقتصادی سیاست په دستور کی نه و، بلکه هغه یواځی د کانسرو

(۲ مخ)

په پیښور کی محصلینو

د امریکی د اطلاعاتو په مرکز حمله وکړه او د امریکی جنده یی څیری کړ

په پیښور کښی محصلینو د امریکی د اطلاعاتو په مرکز حمله کړه.

د آزادی غوښتونکو د مبارزو څپی چه په ټول پاکستان او پښتونستان باندی خپریږی، له دو هفتو را پدیخوا د پرله پسی مظاهرو او جلسو له کبله سخت هیجان پیدا شویدی. د استبداد او فردی دیکتاتوری په ضد، د ترور او اختناق په ضد د احتجاج او اعتراض ناری پورته شوی دی. د ارتجاعی او استعماری قوانینو د الغا او رد، د سیاسی بندیانو د آزادولو د پاره کلکی او پر له پسی غونډی او جلسی روانی دی. د پاکستان پولیس د غونډو او مظاهرو د مخنیوی په غرض کلک قیود وضع کړیدی.

را رسیدلی خبرونه وایی چه د پاکستان به څلور لویو ښارونو کښی ستری مظاهری شویدی. پولیسو د مظاهرو د ړنګولو په غرض له اوښکو بیونکی ګاز او لانې څخه کار اخستی دی.

بل خبر وایی چه در محکوم پښتونستان په مرکز پیښور کښی هم د پاکستان د استعماری اعمالو او د نیشنل عوامی پارټی د صدر عبدالولی خان او د دغه ګوند سکرتر ښاغلی اجمل خټک او نورو مشرانو د بند په ضد سختی مظاهری روانی دی.

پولیس د مظاهره‌چیانو د متفرق کولو په غرض نه اوښکی بیونکی ګاز او لانې څخه استفاده کوی. خبر وایی چه په پیښور کښی مظاهره کونکو د امریکی د اطلاعاتو او تبلیغاتو په مرکز باندی حمله وکړه او د امریکی بیرق یی څیری کړ او د پولیسو د ډزو په اثر څو تنه آزادی غوښتونکی ټپیان شویدی. ویل کیږی چه د پاکستان حکومت مجبور شویدی چه له امریکی څخه غوښتنه وکړی چه خپله نظامی اډه له پیښور څخه لری کړی. د امریکی حکومت ویلی دی چه تر راتلونکی کال پوری به دغه اډه خوشی کړی.

د پاکستان د جنګ اخبار لیکلی دی چه د نومبر په ۱۷ د نشنل عوامی پارټی له خوا د میروس ورځی په سلسله په مردان کښی جلسه شوی وه. د دی جلسی صدر امیرزاده خان و.

میروس هغه ځای دی چه په ۱۹۴۲ کال کښی انګریزانو د پښتونستان د ستر ملی مشر خان عبدالغفار خان پښتی مات کړی وی. نشنل عوامی پارټی د میروس ورځ تجلیل کړه. پدغی جلسی کښی عبدالغنی خان، مهدی شاه مهدی ګډون کړی و. دغه جلسه د سهار په لسو بجو نه میروس څخه روانه شوه او په دولس نیمو بجو پارهوتی ته ورسیده. پدی جلسی کښی د امیرزاده خان په ګډون څو تنو ویناوی وکړی او د پاکستان د حکومت په جابرانه سیاست باندی انتقاد وکړ او د پاکستان لح حکومت څخه وغوښتل چه بندیان ژر تر ژره آزاد کړی او په محصلینو باندی د پولیسو له خوا د ډزو په باره کښی تحقیقات وکړی. اخبار وایی پدغی جلسی کښی چه په دری نیمو بجو پای ته ورسیده ډیرو خلکو ګډون کړی وو.

پرچم:

د پاکستان د حاکمه طبقاتو او فردی حکومت د ارتجاعی استبدادی او استعماری سیاست په مقابل کښی د پښتونستان او پاکستان د خلکو د عادلانه مبارزو او د ملی آزادی د نهضت ټینګ ملاتړ کوی او د نړی له ټولو ملی او مترقی قواو څخه غوښتنه کوی چه د پښتونستان او بلوچستان او د پاکستان د مبارزینو د بندی کولو په ضد په ټولو ممکنو وسایلو خپل اعتراض وکړی او د پاکستان حکومت مجبور کړی چه له دغی ظالمانه روی څخه لاس واخلی او ټول سیاسی بندیان خوشی کړی.

آدرس را غلط گرفته‌اند

ارتجاع سیاه افغانستان و مبلغین آن، ایدیولوگ‌های تیپ بورژوایی، آدرس را غلط گرفته‌اند و اتهام عدم علاقه به وطن را به عناصر و نیروهای وطن‌پرست ترقی‌خواه و دموکراتیک می‌بندند.

آقایان مبلغین! این‌ها بلایای آسانی نیستند، این‌ها پوینده‌گان راه حقیقت و بیدار دلان عصر ما، فرزندان رزمنده خلق‌اند.

خلق که سازنده پرتوان تاریخ و عامل مناسبات نوین و عادلانه اجتماعی است و جامعه را به‌سوی خوشبختی و سعادت، رفاه و ترقی سوق می‌دهد، جامعه‌یی آزاد از هرگونه استثمار انسان از انسان می‌آفریند.

وطن از نظرگاه ترقی‌خواهان دموکراتیک خلق، مفهوم مجرد و انتزاعی ندارد. وطن‌پرستی آنان

(ص ۴)

از آثار مترقی

تئوری علمی تکامل اجتماعی

-۵-

تاریخ جامعه به حیث تاریخ تکامل شیوه‌های تولید

و تعویض حتمی یک شیوهٔ تولید به شیوهٔ دیگر

-۱-

شیوه تولید چون اساس مادی حیات اجتماعی و تعیین کننده جهات دیگر آنست، بنا بر آن تاریخ جامعه عبارت است از تاریخ تکامل شیوه‌های تولید و تعویض این شیوه‌ها با یکدیگر.

در تاریخ پنج شیوه تولید وجود داشته و به ترتیب یکی جای دیگری را گرفته است که عبارت‌اند از: شیوه تولید جامعه کمون اولیه، شیوه بردگی، شیوه تولید فئودالی، شیوه تولید سرمایه داری و شیوه تولید سوسیالیستی که بالترتیب مورد مطالعه قرار می‌گیرند.

جامعه کمون اولیه:

تاریخ جامعه از پیدایش انسان شروع می‌شود. انسانی که خصوصیت آن تهیه افزار کار و استفاده از آنست و این خصوصیت است که انسان را از حیوان ممتاز می‌سازد. کار در تکامل انسان دارای نقش مهمی است و در جریان کار است که اشکال سازمان اجتماعی انسان‌ها به وجود می‌آید و رشد می‌کند.

نظام کمون اولیه بدوی‌ترین و از لحاظ تاریخی نخستین شکل سازمان اجتماعی انسان‌هاست هک هزاران سال به طول انجامیده است. در جریان این مدت طولانی انسان توانست از مرحله استفاده از اشیا آماده طبیعت، مانند سنگ و چوب به مرحله تهیه اولین افزارهای تولید بگذرد. در اول، این افزارها بسیار ابتدایی بوده و از سنگ، چوب، شاخ و استخوان ساخته می‌شد. سپس این افزارها تکمیل گردید. افزارهای جدید و وسایل کار مانند تیر و کمان و غیره به وجود آمد. انسان به آتش دسترسی یافت و این امر در تکامل بشریت اهمیت زیادی داشت.

با تکمیل افزارهای کار، فعالیت انسان در تولید نیز بیشتر و همه جانبه تر گردید. انسان‌ها در مرحله جمع آوری محصولات آماده طبیعت مانند میوه، علف و غیره به مرحله کشت گیاهان یعنی به زراعت و از مرحله شکار حیوانات وحشی به اهلی کردن حیوانات یعنی به گله داری قدم گذاشتند.

در نظام کمون اولیه مناسبات تولید متناسب با سطح پائین نیروهای تولیدی بوده و اساس مناسبات تولید را مالکیت اشتراکی بر وسایل تولید آن دوران تشکیل می‌داد. در ارتباط با این نوع مالکیت مناسبات دوستی و کمک متقابل میان انسان‌ها برقرار بود.

در جامعه اولیه انسان‌ها به‌صورت قبایل گرد هم می‌آمدند و به کمک افزارهای مشترک بر روی زمین مشترک کار می‌کردند. مسکن مشترکی داشتند که در هوای نامساعد و جهت حفظ خود از حیوانات وحشی به آن پناهنده می‌شدند. محصولات را به‌طور مساوی میان خود تقسیم می‌کردند. در نتیجه سطح نازل نیروهای تولید، مقدار محصولات به‌اندازه کم بود که تأمین زندگی انسان‌ها را به‌زحمت تکافو می‌کرد و به همین جهت برای کسی امکان نداشت که دسترنج دیگری را تصاحب کند، معهذا مالکیت خصوصی، طبقات و در نتیجه استثمار وجود نداشت.

در شرایط جامعه اولیه، نیروهای تولید به‌کندی ولی بلا انقطاع رشد می‌کرد، افزار کار تکمیل گردیده و بر تجربه تولیدی انسان‌ها افزوده می‌شد. باگذشت از افزار تولید سنگی به افزار تولید فلزی، جهش عظیم در تکامل تولید صورت گرفت و این امکان پدید آمد که به مقیاس وسیعی به کار زراعت و گله داری پرداخته شود. در این موقع است که نخستین و بزرگترین تقسیم اجتماعی کار روی می‌دهد. یعنی زراعت از گله داری جدا می‌شود. کمی دیرتر پیشه‌وری بخش تولیدی مستقلی می‌گردد. در نتیجه تقسیم کار، مبادله محصولات تولید آغاز می‌گردد و رشد می‌یابد.

با رشد حاصل دهی کار حیات قبیلوی به حیات خانوادگی تجزیه می‌شود. مالکیت خصوصی پدید می‌آید. اکنون مالک وسایل تولید خانواده است. ضمناً این وسایل تولید بیشتر در خانواده‌های سران سابق قبیله تمرکز می‌یابد. از آنجایی که انسان با کار خود محصولی بیش از مقدار لازم برای ادامه حیات خود تولید می‌کند، امکان تملک محصول اضافی این انسان و بنا برین استثمار او و ثروتمند شدن عده‌یی از اعضا جامعه به وجود می‌آید. هر اندازه دامنه مالکیت خصوصی و مبادله محصول وسعت می‌گیرد، تلاشی زندگی قبیلوی با شدت بیشتری ادامه می‌یابد. برابری انسان‌ها در جامعه اشتراکی اولیه جای خود را به نابرابری اجتماعی وامی‌گذارد و کار به پیدایش طبقات متخاصم یعنی برده و برده دار می‌کشد.

بدین ترتیب رشد و تکامل نیروهای تولید موجب گردید که جامعه بردگی جای جامعه اشتراکی اولیه را بگیرد.

(باقی دارد)

آسمائی

حقوق اقتصادی و اجتماعی

کارگران

در نظام سرمایه داری با تمرکز سرمایه، تولید وسیعاً ماشینی شد و سیستم مزدوری در همه رشته‌های اقتصادی و اجتماعی برقرار گردید. درین جریان طبقه کارگر به وجود آمد و بی‌رحمانه مورد استثمار طبقه سرمایه دار قرار گرفت. کارگران بر اثر منافع مشترکی که بین شان موجود می‌باشد با کسب شعور طبقاتی تدریجاً باهم متحد گردیدند و شعور سیاسی و صنفی خود را کسب کردند. در مقابل اتحاد طبیعی سرمایه داران، اتحاد کارگری ایجاد و همکاری و یگانگی میان کارگران به یک امر ضروری مبدل گردید. در نتیجه کارگران مبارزات متحدانه و دوامداری را علیه استثمار سرمایه و سرمایه داران استثمار گر آغاز نهادند.

مبارزات تاریخی و عظیم کارگران با ظهور و تکمیل انقلاب صنعتی که پیوسته با برخورد و کشمکش بین سرمایه و کار، بین کارگران و کارفرمایان، بین صاحبان وسایل تولید و مزد بگیران، توأم بوده است، از اواسط قرن ۱۸ به بعد در یک سلسله از کشورهای اروپای غربی شروع و در طول قرن نزدهم و تا هم اکنون جریان داشته است. بر اثر این مبارزات سرسخت و طولانی کارگران، اتحادیه‌های کارگری و در رأس آن احزاب کارگری، در برخی از کشورها به شکل کاملاً انقلابی وضع به نفع طبقه کارگر و سایر زحمتکشان از ریشه تغییر کرد و قدرت سیاسی به دست ایشان متمرکز شد که امروزه در زیر پرچم پر افتخار قدرت‌های کارگری بیش از یک میلیارد جمعیت جهان، علیه سرمایه داران نیرومندانه مبارزه می‌نماید و با گام‌های وسیعی به‌سوی رفاه و ترقی به‌پیش می‌روند. در برخی از کشورهای دیگر بخصوص کشورهای صنعتی سرمایه داری، کارفرمایان و سرمایه داران مجبور به عقب‌نشینی‌های پیهم گردیدند که در نتیجه از درجه استثمار وحشیانه ظاهراً تا حدودی کاسته شد و حد اقل حقوق اجتماعی برای کارگران تأمین گردید.

هیئت‌های حاکمه کشورهای سرمایه داری و هم تعدادی از کشورهای دیگر به‌منظور جلوگیری از انفجارات و قیام‌های کارگری و بعضی از حقوق کارگران را به شکل قانون در آوردند. چنانچه بسمارک که خود از مخالفین جدی نهضت‌های کارگری محسوب می‌گردید، این جنبش‌ها وی را وادار نمود که در دفاع از قانون کار سال ۱۸۸۴ چنین بگوید: «به کارگر حق بدهید که تا وقتی تندرست است کار کند، وقتی بیمار می‌شود» پرستاری او را تضمین کنید، وقتی پیر می‌شود نگهداشت او را تأمین کنید. اگر چنین کنید من معتقدم که سر و صدای آقایانی که برنامه سوسیال دموکراسی دارند، بیهوده خواهد شد.»

در فرانسه نیز که در قرن ۱۹ مرکز جنبش‌های کارگری محسوب می‌گردید، در سال ۱۸۹۹ کابینه جمهوری والدک روسو در اثر فشار احزاب کارگری قول داد که «حکومت همه کوشش‌های خود را نه تنها در راه بهسازی سیاسی بکار خواهد برد، بلکه در راه بهسازی اجتماعی نیز گام‌هایی خواهد برداشت.» بدین ترتیب در سال‌های ۱۹۰۰ تا ۱۹۱۰ قوانین اجتماعی به نفع کارگران از قبیل: (۱) تقلیل ساعت کار از ۱۲ ساعت به ۱۰ ساعت، (۲) منع کار زنان و کودکان در معادن، (۳) قانون تعطیل یکشنبه – حق یک روز استراحت در هفته به کارگران، (۴) قانون بیمه پیران، (۵) بیمه اجباری برای تمام مزد بگیران ... و غیره وضع گردید.

هکذا در انگلستان که پیش‌قدم صنعت جدید بود در اثر جنبش چارتیزم و جنبش‌های بعدی کارگری پاره‌یی قوانین به نفع کارگران به وجود آمد.

اکنون طبقه کارگر و خلق زحمتکش در جهان سرمایه داری نه تنها در جهت تحصیل حقوق بیشتر اقتصادی و اجتماعی برای خود، به مبارزات اقتصادی به‌صورت متشکل، دلیرانه و پیگیر ادامه می‌دهند و ارتجاع سرمایه داری را بازهم به عقب‌نشینی‌های بیشتری وامی‌دارند، بلکه به این حقیقت متوجه گردیده‌اند که چون در اثر مبارزات صرفاً اقتصادی، فقط از درجه استثمار کاسته می‌شود و یا شکل آن تغییر می‌نماید. پس برای اینکه به استثمار انسان از انسان برای همیشه خاتمه داده شود و آزادی واقعی ایشان تأمین گردد و به حقوق کامل اجتماعی و اقتصادی خویش برسند، باید در پهلوی مبارزات اقتصادی، در مبارزات سیاسی نیز نقش فعال و پیشاهنگی را ایفا نمایند.

در جامعه ما کارگران و زحمتکشان تا کنون از طرف طبقات و هیأت حاکمه و بورژوازی، که در نطفه فاسد شده و ماهیت کمپرادوری را به خود گرفته است، به وضع وحشیانه‌یی استثمار می‌شوند. هرگونه حقوق و آزادی از ایشان سلب گردیده است، قانون کار که مسلماً یکی از کهنه‌ترین و ناقص‌ترین قوانین کار در جهان می‌باشد، بازهم تطبیق نمی‌گردد ولی باید به خاطر داشت که اکنون کارگر افغانستان همان کارگر خواب آلود و بی‌خبر از همه چیز گذشته نیست. حال خون نوینی در عروق کارگران ما، که از لحاظ کمی و کیفی رشد می‌نمایند، در جریان است و تدریجاً آگاهی و شعور سیاسی و اجتماعی کسب می‌نماید، به وظیفه سنگین و دشوار خود در برابر طبقه و خلق پی می‌برند که مظهر آگاه و روشن آن نهضت پرافتخار کارگری اخیر به

(ص ۳)

(د لومړی مخ پاتې)

د میوی د تجارت ...

او ساتنی فابریکه چه په خپل دول کی ډیره عصری او ډیره مجهزه فابریکه ده چه اوس موجوده ده، د بازار او تقاضا د نه موجودیت په پلمه تعطیل شویده.

پداسی حال کی زیات دلایل موجود دی چه څرنګه د دی ستری فابریکی په مقابل کی کار شکنی کیږی او د هغی د بدنامولو هڅه کیږی، چه دا کار جلا بحث ایجابوی صرف اشارتا دومره وایو چه د دی ستری فابریکی د تولیداتو د پاره د مارکیټ د نه موجودیت پلمه د خنداوړه ده. په داسی حال کی چه زمونږ په هیواد کی دول دول میوی موجودی دی، کانسرو شوی پاکستانی میوی او شربتونه او خارجی شیرینی په پراخه اندازه زمونږ په بازار کی خرڅیږی او بیاهم د کندهار د کانسرو شوی میوی دپاره بازار موجود نه دی (!) دا څرګنده ده چی ولی د افغانستان د خلکو په اعتبار له چکوسلواکیی څخه د دغی فابریکی د جوړولو دپاره په مساعدو شرایطو پور اخیستل کیږی، وروسته بیا څو لالو سوداګرو ته چه په کلونو، کلونو یی میوی ارزانه را نیولی او په ګرانه بیه یی پلورلی دی، به لاس ورکول کیږی. طبیعی ده چه پای یی د دغی ستری فابریکی تعطیل وی. د میوی د تولید او تجارت وضعه د رضایت وړ نه ده، کوچنی او متوسط باغداران په کوهدامن او کوهستان (پروان او کاپیسا کی) او د هیواد په نورو سیمو کی په بیلو بیلو اشکالو خساره وینی. داسی کال به نوی چه د هیواد میوی د نباتی امراضو له کبله خرابی شوی نه دی. پداسی حال کی په ډیره لږ پاملرنه سره ممکن ده چه مربوطی څانګی له هغو ټولو وسایلو او د امکاناتو سره چه لری یی او د دولت له بودجی څخه زیاتی پیسی لګوی، د نباتی ناروغیو مخه ونیسی او ورکی یی کړی، برسیره پدی جلابان او سودخوران چه د هیواد په ټولو اقتصادی او تولیدی چارو کی لاس خلاص دی و کوچنیو باغلرونکی خراب ژوند لا خرابوی. پدی صورت د میوی تجارت په تیره د انګورو تجارت څو ځلی لاس په لاس کیږی، لوی سوداګر له دی ناحیی څخه لویی ګټی اخلی. پداسی حال کی چه د حاصل شویو اسعارو په برخه کی هیڅ ډول تعهد او حسابدهی نلری.

مورږ څو څو ځله ویلی دی او وایو چه تر څو چه خارجی تجارت تر شدید کنترول لاندی را نشی او د یو څو تنو کمپرادورانو لاس د خلکو له ګریوان څخه لری نه شی، تجارتی او اقتصادی سیاست علما تنظیم او د هیواد د خلکو د ستر اکثریت له ګټو سره سم برابر نشی هیله کیدای نشی چه وضعه دی تر دی نه لږ څه ښه شی.

م، له کندهار نه

از (ص اول)

نقشه زیرکانه ...

و ملاکین بورژوا – بیروکرات از لحاظ اقتصادی مسلط‌اند و متناسب به این سلطه اقتصادی افکار و مؤسسات فئودالی نیز در جامعه مسلط می‌باشد.

بدین ترتیب افکار سیاسی و حقوقی که من‌جمله در وجود قانون اساسی و دیگر قوانین متبارز می‌گردد و در وجود مؤسسات دولتی که ملاکین فئودال و متحدان وی در مبارزه با توده‌های خلق و ادامه سلطه خویش مورد استفاده قرار می‌دهند، نیرومندترین سلاح معنوی طبقه حاکمه افغانستان بشمار می‌رود. چهره زشت و غیر ملی (غیر خلقی) طبقه حاکمه فئودال و متحدان وی وقتی به‌خوبی تشخیص می‌گردد که امپریالیزم به‌مثابه بزرگترین حافظ فئودالیزم نیز، توأم با آن‌ها مورد مطالعه قرار گیرد. به این معنی که فئودالیزم عمده‌ترین پایگاه اجتماعی امپریالیزم در افغانستان است. دشمنان داخلی خلق یعنی فئودال‌ها و مالکان بزرگ، بیروکرات‌های رشوه ستان و ستمگر و در کنار آن‌ها تاجران بزرگ دلال خارجی (کمپرادور) تکیه گاهی برای امپریالیزم استند، زیرا این نیروهای داخلی ضد ملی (دشمنان داخلی خلق) نیز به خاطر حفظ حاکمیت خود، به خاطر مقاومت با جنبش آزادی‌بخش ملی و مترقی خلق افغانستان، تکیه گاهی جز امپریالیزم بین‌المللی ندارند.

اکنون سؤالی طرح می‌کنیم. این دشمنان داخلی و خارجی ضد ملی (ضد خلقی) افغانستان برای حفظ حاکمیت و نفوذ خویش، بخصوص در وجود کدام افکار و مؤسسات فعالانه ظاهر می‌گردند؟ جواب علمی، روشن و ساده است. در روبنا یعنی افکار سیاسی و حقوقی و مؤسسات مسلط در جامعه ما و یا مشخص‌تر در وجود توجیهات ارتجاعی از قانون اساسی در پروگرام‌های طبقات حاکمه، در وجود وضع قوانین، در فعالیت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی قوای سه‌گانه دولت و اداره و احزاب سیاسی آنها قویاً منعکس می‌گردد ...

.

از آنجایی که در مضامین گذشته در باره افکار سیاسی و موسسه دولت بحث کرده‌ایم، برای اینکه به اصل مطلب (به جواب سؤالی که در مقدمه طرح شده) علما بپردازیم، لازم می‌افتد که در باره حقوق و افکار حقوقی نیز برخورد علمی نماییم تا خوانندگان عزیز علما از زرنگی ارتجاع در کشور آگاهی حاصل کنند، نه با تکیه بر احساسات و عواطف محض.

حقوق و افکار حقوقی مسلط در جامعه ما:

»حقوق مجموعه موازین و قواعد واجب‌الاجرای رفتار انسان‌ها در جامعه است. این رسوم و قواعد در قوانین حقوقی انعکاس یافته‌اند که حراست آن‌ها در اختیار دولت است.« باید به خاطر داشت که حقوق مانند سیاست با ظهور طبقات و دولت به وجود آمده است. حقوق که مظهر اراده طبقه حاکمه است و به‌صورت قانون در می‌آید، در واقعیت امر، مدافع منافع سیاسی و اقتصادی این طبقه است. بدین ترتیب در جامعه طبقاتی افغانستان، افکار حقوقی طبقه استثمار گر فئودالی و حقوق فئودالی افکار و حقوق مسلط است.

نکته قابل توجه اینست که طبقه حاکمه افغانستان برای آنکه بتواند اراده خود را بالای خلق تحمیل کند، نه تنها از دستگاه دولتی، بلکه از افکار حقوقی نیز استفاده می‌کند و به کمک این افکار قوانین را در جامعه وضع و تطبیق می‌نماید و آن را موجه جلوه می‌دهد، خصلت طبقاتی آن را می‌پوشاند و چنین تبلیغ می‌نماید که گویا این حقوق و این قانون عالی‌ترین مظهر دموکراسی، عدالت و مساوات و خوشبختی و به نفع ملت و وطن است. در حالی که حقیقت چیز دیگری است. در حقیقت حقوق فئودالی و بورژوایی در خدمت ملاکین بزرگ زمین، ملاکین – بورژوا بیروکرات و تاجران بزرگ دلال خارجی (کمپرادور) است که مالکیت نامشروع آن‌ها را که در اثر استثمار وحشیانه توده‌های عظیم خلق از طریق رشوه و اختلاس از کیسه ملت و »بیت‌المال «به دست آمده، حفظ و حراست می‌کند و استثمار و سرکوبی نیروهای صدیق ملی، دموکراتیک و ترقی‌خواه وطن‌پرست را توجیه می‌نماید. برای صدق ادعای ما، حقایق فراوان و آشکار و بی‌نیاز از اثبات وجود دارد. هر گاه یکبار به مطالعه مجموع قوانین قبل از قانون اساسی جدید و قوانین و طرح‌های بعد ا آن (قوانین احزاب، مطبوعات، انتخابات، ولایتی جرگه، پوهنتون و معارف، اجتماعات، سروی اراضی، ازدواج، مالیات، قریه داران، بودجه، کار و کارگر، دهقانی، بناروالی ها اجاره داری وکلای مدافع ... و غیره) چه در جریان تسوید آن‌ها و چه در جریان بحث بالای آن در مجلسین شوری پرداخته شود، به‌خوبی آشکار می‌گردد که چگونه نمایندگان طبقه حاکمه فئودالی در قوای سه‌گانه دولت، علی رغم آزادی‌های مصرح در قانون اساسی و جبهات بالنسبه مترقی آن، و ضد منافع ملی کشور (ضد منافع خلق) موضع گیری خصمانه نموده و می‌نمایند و بر مبنای پیش‌بینی آن عضو کمیته مطالعه قانون اساسی (آنکه در مقدمهٔ سخن به او اشاره شده است) روز تا روز از طریق وضع و تطبیق اجباری قوانین، مواد دموکراتیک مصرح در قانون اساسی را زنجیر پیچ و تحدید می‌کنند و صرف به جهات ستمگرانه و ارتجاعی توجیه و تفسیر می‌نمایند. این واقعیتی است تلخ و هلاکتبار و مشهود برای خلق افغانستان!

به همین جهت بود که در قانون اساسی جدید، بخصوص در قسمت حقوق و آزادی‌های دموکراتیک مردم (فصل سوم) ظریفانه تطبیق مواد زنده قانون اساسی، بیش از هفتاد مرتبه محول به وضع قوانین دیگر و تکیه به مواد شصت و چهارم، شصت و نهم، هفتاد و هفتم، یکصد و پانزدهم گردید که باید از طرف قوای سه‌گانه دولت (شوری، حکومت و قضا) این قوای مسلط طبقه حاکمه، ترتیب اثر داده شود. به همین جهت است که اکثریت مطلق اعضای شورای افغانستان در

(ص ۳)

از (ص اول)

اعلامیه مشترک پیمان ...

و سالازارها خون آزادیخواهان را چه در کشورهای خود و چه در مستعمرات خویش می‌ریزند؟ از نژاد پرستان آفریقای جنوبی و رودیشیا و تجزیه طلبان نایجریا گرفته تا دار و دسته مرتجع امام البدر در یمن، هیچ رژیم مستبد و دشمن آزادی و دموکراسی در شرق و غرب نیست که تا ندان با اسلحه ناتو و دیگر پیمان‌های مربوط مسلح نباشد. هیچ جاهی دیده نشده که علیه حکومات ملی دسیسه و کودتا صورت گرفته باشد، ولی دست ناتو یا یکی از اعضای آن، به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در آن دخیل نبوده باشد.

حقیقت امر اینست که هدف عمده جلسه بروسل، جز به راه انداختن دسایس جدید، تحریک جنگ سرد، تشدید مسابقه تسلیحاتی و هموار کردن راه برای مداخله در امور کشورهای دیگر، چیز دیگری نیست. اعلامیه جلسه شورای ناتو می‌خواهد از راه تحریک و تشویق نیروهای ارتجاعی جنگ طلب و انتقام جو و بیشتر ساختن پیچیدگی‌های موجود در روابط بین‌المللی، جلو تمایلات برای استقلال بیشتر و پیروی از سیاست مستقل خارجی در کشورهای عضو ناتو و دیگر پیمان‌های نظامی را بگیرد و با ایجاد شک و بدگمانی بین ملت‌ها از اعاده صلح در ویتنام که زمینه آن تا اندازه‌یی مهیا گردیده و حل کلیه مسایل و پرابلم‌های مورد منازعه بین‌المللی جلوگیری نماید و مساعی‌ای را که در راه استقرار صلح در جهان صورت گرفته، به ناکامی مواجه سازد.

اعلامیه شورای سازمان اتلانتیک شمالی نشان داد که امپریالیزم حاضر نیست از شکست‌های که در عرصه‌های نظامی، سیاسی و اقتصادی نصیب آن گردیده، درس عبرت بگیرد. برعکس با تلاش‌های مذبوحانه و ناکام خویش شکست‌ها و ناکامی‌های خود را تلافی می‌نماید ولو این تلاش‌ها به قیمت صلح جهانی و تباهی بشریت و تمدن بشری تمام شود.

رهبران سازمان اتلانتیک می‌خواهند دامنه فعالیت‌های این سازمان را توسعه داده دولت‌های جدیدی را در »ساحه منافع «آن شامل سازند. برای این منظور حقوق بین‌الدول، منشور ملل متحد و دیگر معاهدات بین‌المللی را در چوکات محدود جهان بینی خود تعبیر و تفسیر می‌نمایند. هرگاه رهبران ناتو به خود حق می‌دهند که علی رغم خواست و منافع اکثریت برای حفظ نظام سرمایه داری، نظام رنج و استثمار اکثریت، طبق مقررات پیمان‌های نظامی ناتو، سیتو و سنتو و دیگر معاهدات دوجانبه و چند جانبه و بر حسب مقتضای منافع طبقاتی خویش در کشورهای عضو و دیگر کشورهای آزاد مداخله مسلحانه بنمایند، چرا و به کدام منطق و بر اساس کدام پرنسیپ در جای دیگری اقدام برای حفظ صلح، استقلال ملی، دموکراسی و سوسیالیزم، محصول رنج و قربانی صدها هزار انسان را محکوم می‌نمایند؟

اگر امپریالیزم و رهبران ناتو به خود اجازه می‌دهند که برای حفظ و تقویه دولت نام نهاد اسراییل هزاران میلیون دالر مصرف نمایند و از تمام جنایاتش در برابر اعراب پشتیبانی کنند و تمام اردوی نمبر ۶ بحری و پایگاه‌های نظامی خود را در شمال آفریقا و عربستان در اختیار آن بگذارند، چرا دولت دیگری حق نداشته باشد که برای حفظ صلح و دفاع از حقوق اعراب در مدیترانه نیروی بحری داشته باشد؟

جواب را باید در خود سؤال جستجو کرد. امر مسلم اینست که امپریالیزم دیگر نمی‌تواند حقایق را در پرده تبلیغات بپوشاند و افکار عامه جهان را فریب دهد. یقین کامل داریم که اعلامیه شورای ناتو ماهیت تجاوزکارانه آن را خوبتر آشکار خواهد کرد. مردم اروپا که بار سنگین تکافوی مصارف گزاف پلان‌های جدید ناتو بر آن‌ها تحمیل می‌شود، اجازه نخواهند داد که انحصارات امپریالیستی بار دیگر اروپا را در خون غرق کنند و تمدن زیبای بشری که محصول رنج و مبارزه صدها سال و قربانی‌های بی‌شماری می‌باشد، پایمال نره فیلان امپریالیزم گردد. آرزو و خواست ما و کلیه بشریت مترقی و صلح‌دوست اینست که:

به‌پاس امن و سلام گیتی،

به خاطر نجات بشریت از فاجعه جنگ هستوی

و به‌منظور سعادت و خوشبختی، ترقی و رفاه انسان باید پلان‌های تجاوز کارانه امپریالیزم و هواخواهان آن، به حیث دشمن صلح و سعادت بشری افشا و خنثی گردد.

از (ص ۱)

حقوق اقتصادی و اجتماعی ...

مقیاس سرتاسر کشور از اول ماه می – روز بین‌المللی کارگران، به این‌طرف، در سال جاری می‌باشد.

کارگران ما اکنون برای تحصیل حقوق اجتماعی و اقتصادی خویش دلیرانه و پیگیر مبارزه می‌نمایند. خواست فوری آنان است که باید قانون کار به نفع کارگران، با در نظر گرفتن نظرات و مطالبات ایشان وضع و این قانون در تمام واحدهای کارگری، اعم از صنفی و صنعتی، به‌طور کامل تطبیق گردد و مقررات آن شامل حال کارگران ساختمانی، زراعتی ... و غیره باشد.

خواست کارگران اینست که مسایل عمده زیرین باید در قانون کار پیش بینی گردد:

- تأمین آزادی تشکیل اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری و اشتراک و فعالیت آزادانه همه کارگران در آن‌ها،
- تعیین حد اقل دستمزد، مطابق به مخارج زندگی و بر اساس قیمت‌های روز،
- تدوین مقررات مربوط به بیمه‌های اجتماعی به نفع کارگران،
- بیمه صحی کارگران و انجام کمک‌های صحی رایگان برای آنان و خانواده‌های شان،
- بیمه بیکاری،
- تأمین مسکن ارزان برای کارگران،
- به رسمیت شناختن حق اعتصاب و رفع موانع از سر راه آن،
- به رسمیت شناختن روز اول می – روز بین‌المللی کارگران،
- تقلیل ساعات کار،
- مرخصی‌های هفتگی، سالانه و اعیاد ملی و مذهبی با دریافت حقوق،
- رخصتی‌های لازم برای ضرورت و مریضی با دریافت مزد،
- پرداخت مزد اضافی برای انجام کار اضافی،
- جلوگیری از اخراج فردی و دسته جمعی کارگران،
- وضع مقررات به غرض عقد قراردادهای عادلانه استخدام،
- پرداخت غرامات کافی در برابر صدمات و بیماری‌های ناشی از انجام کار،
- تعیین معیارهای لازم برای حمایه و حفاظه کارگران در حین انجام کار،
- منع استخدام زنان و کودکان در کارهای دشوار و خطرناک،

به‌منظور اینکه در باره بعضی از فقرات عمده بالا که مطالبات اساسی کارگران را تشکیل داده، در بیشتر از چهل اعتصاب و تظاهرات اخیر آنان انعکاس یافته است. روشنی بیشتری انداخته شود. در شماره‌های آینده پرچم مطالبی پیرامون برخی از آن‌ها ارایه خواهد شد، اما آنچه را که طبقه کارگر، همه زحمتکشان و وطن‌پرستان باید بدانند، اینست که طبقات و محافل حاکمه ارتجاعی در کشور، حاضر به گذشت اساسی به نفع کارگران و توده‌های وسیع مردم نمی‌باشند. چنانچه حرکات خشونت آمیز و ناهنجاری که در چند ماه اخیر در برابر کارگران به عمل آمد، این امر را به‌درستی نشان داد. لهذا در شرایط کنونی اصلاحات اساسی تنها با استقرار آزادی و استقرار حکومتی واقعاً ملی و دموکراتیک و مترقی که فقط با اتحاد کارگران و زحمتکشان و سایر طبقات و اقشار ملی و وطن‌پرست جامعه عملی خواهد شد، امکان پذیر است.

از (ص ۲)

نقشه زیرکانه...

اساسی و دیگر قوانین یک اشتباه اصولی است.

ما در جواب این آقایان و عملیات چپ روانه و ماجراجویانه آنان صاف و ساده میگوییم که در اوضاع و احوال کنونی، قوی‌ترین و مؤثرترین سلاح به خاطر بیداری و تشکل خلق‌ها، به خاطر پیشرفت مبارزه و جنبش رهایی بخش ملی و اجتماعی وطن ما، به خاطر افشای نقشه‌های محیلانه ارتجاع و جناح راست هیأت حاکمه افغانستان، عبارت است از مبارزه علیه قوانین خلاف ارزش‌های دموکراتیک قانون اساسی و اعمال و فعالیت ضد قانونی قوای سه‌گانه دولت، که نتایج مبارزه خارج پارلمانی (جنبش ۲۴ روزه محصلان و متعلمان پوهنتون و لیسه ها) و مبارزه داخل پارلمانی علیه قانون ضد دموکراتیک پوهنتون ها و معارف مظهر گویای آنست.

البته نباید فراموش کرد که در نظر گرفتن این شکل مبارزه در شرایط کنونی منوط به این است که کامیابی زحمتکشان کشور و گردان پیشاهنگ آن (دموکراتیک خلق) در راه پیروزی و انجام تمام مراحل جنبش دموکراتیک و ملی و نیل به هدف غایی یعنی دموکراسی واقعی، دموکراسی برای زحمتکشان وابسته به آن خواهد بود که ما در جریان مبارزه تا چه حد بر کلیه شکل‌ها و صورت‌های مبارزه احاطه خواهیم داشت (و باید احاطه داشته باشیم) و تا چه حد برای تبدیل سریع و غیرمنتظره یک شکل مبارزه به شکل دیگر، آمادگی نشان خواهیم داد (و باید هم نشان بدهیم) زیرا ایدیالوژی پیشرو و مترقی »بما می‌آموزد و تجربه تاریخ تائید می‌کند که طبقات حاکم داوطلبانه از قدرت خود صرفنظر نمی‌کنند .«درجه شدت شکل‌های مبارزه طبقاتی در شرایط کشور ما آنقدرها بما مربوط نبوده بلکه بیشتر به نیروی مقاومت محافل ارتجاعی، در قبال اراده اکثریت قریب به‌اتفاق خلق افغانستان و به اعمال قهر آمیز و تشدد محافل حاکمه، درین یا آن مرحله از مبارزه و جنبش، مربوط است. در این صورت است که ما صرف در اوضاع و احوال کنونی بالای قطب مبارزه علیه قوانین ارتجاعی و مبارزه قانونی و دفاع از آزادی‌های مصرح در قانون اساسی چه از طریق تریبیون شوری (پارلمان) چه در مبارزات خارج از شوری به‌صورت مسالمت آمیز تأکید می‌نماییم.

باید یکبار دیگر خاطر نشان ساخت که آزادی‌های مندرج در قانون اساسی، چنان وسیله حاضر و بالقوه مبارزه است که در جبهه چپ آن خلق »نیروهای صدیق ملی و مترقی و در جبهه راست آن نیروهای ضد ملی و ضد خلق (دشمنان خلق) قرار دارد و هر دو جبهه به شمول نیروهای بین البینی سعی می‌ورزند از آن به نفع خود توجیهات و تفسیراتی کنند و آن را مورد استفاده قرار بدهند. لذا بهره برداری مثبت از ارزش‌های قانون اساسی مطابق به منافع ملی و مترقی خلق افغانستان ایجاب می‌کند که نیروهای ملی و مترقی کشور مبارزه علیه قوانین ضد دموکراتیک را در یک جبهه متحد در قطب عمده مبارزه کنونی قرار دهند تا ارتجاع را قدم به قدم به عقب نشینی وادارند. زیرا باید بر مبنای اصول تئوری و تکتیک مترقی در نظر گرفت که بعضی از آزادی‌های دموکراتیک، علی رغم اراده طبقه حاکمه فئودالی کشور، در اثر تغییر نسبی در نیروهای مولده (که در اثر آن فئودالیزم افغانستان شکست برداشته است) و مبارزات طولانی مردم افغانستان در راه مشروطیت، آزادی و دموکراسی و پیروزی روز افزون دموکراسی و سوسیالیزم در جهان، درج قانون اساسی گردیده است که اکنون هیأت حاکمه افغانستان طبق مصالح طبقاتی خویش تلاش می‌کند تا بر اساس نقشه زیرکانه‌یی آن را در وجود قوانین دیگر مسخ کند و فاقد محتوی دموکراتیک سازد و در نتیجه نظام جابرانه‌یی را در کشور استقرار بخشد.

در خاتمه با بانگ رسا اعلام می‌گردد که در اوضاع و احوال کنونی، طبقه کارگر کشور با پیشاهنگی پرچمداران ترقی‌خواه دموکراتیک خلق افغانستان به اتحاد سایر نیروهای صدیق ملی وطن‌پرست، علیه تمام قوانین اساسی، علیه تمام قوانین ضد آزادی‌های مصرح در قانون اساسی، علیه فعالیت‌های ضد دموکراتیک، ضد منافع خلق و ضد مصالح ملی، و در راه افشای دسایس زیرکانه هیأت حاکمه و محافل ارتجاعی داخلی و خارجی که می‌خواهد این یا آن نوع فاشیزم، این یا آن رژیم استبداد و ارتجاع وابسته به امپریالیزم را استقرار بخشد، با قاطعیت تمام مبارزه می‌کند و باید هم بکند.

نامهٔ یکی از دوستان ارجمند خلق

به پیشگاه پیکارجویان خلق

افغان

زندگی در قید و بند رسم و عادت، مردن است!
دست دست توست، بشکن این طلسم ننگ را!
«بیدل»

درود گرم و پرشور به فرزندان صدیق و پیشآهنگ خلق افغانستان

تظاهرات پیگیر و آموزنده، با انضباط و مؤفقانهٔ ۲۴ روزهٔ محصلان و متعلمان جوان و پیشرو ما، علیه قوانین ارتجاعی معارف و پوهنتون‌ها، که می‌خواستند چون زنجیری سیاه بر دست و پا و گردن پیشآهنگان تسخیرناپذیر امروز و فردای جامعهٔ نورید افغان ببندند، به نیروی خستگی ناپذیر پسران و دختران جوان، رزمنده و با شهامت، بالاخره به ناکامی و عقب‌نشینی طراحان آن‌ها و افتخار و سربلندی دلاوران رزمجوی افغان انجامید. این پیکار عادلانه و پیروزمند در پرتو اتحاد و همبستگی البته برای قشر روشنفکر و مترقی، و پدران و مادران دل‌آگاه و روشن‌ضمیر کشور، مایه مباهات و سربلندی و طلیعهٔ تابناک پیروزی مبارزات آینده و عبرتی بزرگ به نیروهای ارتجاعی این مرز و بوم است.

آری!...

اگر این مبارزه مسالمت‌آمیز و دموکراتیک صورت نمی‌گرفت و به خاموشی و سکوت می‌انجامید، یقیناً نسل آگاه، جوان و رشد یافتهٔ پوهنتون‌ها، در پیشگاه قضاوت عادلانه اذهان امروز و فردای روشنفکران جامعه به‌کلی محکوم گردیده و هیچ برهانی برای گریز از انجام این وظیفهٔ مقدس و مسؤولیت مهم امروزی، که دامنگیر فرزندان پیشتاز فردا هم می‌باشد، نداشت.

بلی! ... بایست در راه احقاق حقوق حقه خلق و رهایی آن از ظلم، ستم و بیدادگری طبقات حاکمه و نمایندگان آن خود را وقف کرد و دلاورانه و جانبازانه وارد مبارزه و پیکار شد، حق مسلم او را از کام استبداد و ارتجاع سیاه بدر آورد و به نسل شایسته، تازنده و بالنده فردا سپرد.

من ناظر این‌همه تلاش‌های پیگیر و خردمندانهٔ رزمندگان پیشتاز بودم که علی‌رغم انواع مشکلات و تضادهای اندرونی جبهات و موانع ارتجاعی و استبدادی و برخورد با دسایس گوناگون اهریمنانه دشمنان خلق، آن‌هم در تحت چنین شرایط شاق و اختناق‌آور، صورت می‌گرفت.

مرا پیوندهای ناگسستنی و دیرین به آرمان‌های والای خلق، به این جنبش‌های رهایی‌بخش همدل، همراه و همنوا ساخته است.

عناصر ضد خلقی و آستان‌بوسان ارتجاع و امپریالیسم، چاکرانه، با پخش و نشر اراجیف و قلب جلوه داده ماهیت این مبارزه فرزانه و رشید دانشگاهی، برای مشوب ساختن ذهنیت جامعه، این مبارزه رشد یافتهٔ عقلی و علمی و سیاسی پیشرو را به ناباوری نگریسته تحریک آمیز و بچه‌گانه، اخلالگرانه و عصیان‌آمیز تحلیل و تعبیر کردند و با انجام این سیاه‌کاری چهره سیاه و خصلت ارتجاعی و خصوصیت و وابسته‌گی‌های خود را به منافع شوم ارتجاع داخلی و خارجی، در نظرگاه جامعه و تاریخ به‌خوبی آشکار و آفتابی ساختند.

اما این دلالان امپریالیسم و غلامان کمربسته و حلقه به گوش ارتجاع و استبداد، جریان حقایق را همه روزه به چشم و گوش دیده و شنیده و نجوا کنان به همدیگر می‌گفتند:

- »توفان خشم خلق ...

آخر به کام مرگ فرو می‌برد ترا.«

هرگز فراموش نمی‌کنم لحظه‌یی را که: (عصر روز هفدهم تظاهرات) گروه انبوهی از خلق، در میدانی وسیع رستوران آرین، از دکهٔ دریا تا پای عمارت سپین‌زر، از سخنرانی‌ها و شعارهای جوانان نیرومندی که به دوش‌های توانای همسنگران و همرزمان با شهامت خویش نشسته و هدف‌های مبارزه را با حرارت زایدالوصفی به مردم توضیح می‌کردند، با کف زدن‌های و فریادهای پر هیجانی استقبال می‌نمودند. جوانی از صفوف جمع غفیری که در برنده‌های گولایی سه طبقه‌یی رستوران و مهمانخانه آرین ایستاده بودند، با شور و احساس الی اجتماعی فریاد کشید: زنده باد جوانان ما و مشتی نقل بر نطاقان و رزمندگان خلق نثار کرد! این حادثه شور و غلیان احساسات مردم را دوچندان ساخت. مسرت من با ملاحظهٔ این منظره همدردی شریفانه خلق اوج گرفت و متیقن شدم که دیگر شعور سیاسی توده‌های محکوم به استبداد و استعمار زدهٔ ما، از خواب گران طولانی و فلاکتبار خویش بیدار گشته و دیگر به هیچ حیلت و افسونی نمی‌توان دست و پای رزمندگان خلق را با غل و زنجیر، اسارت و بردگی و اطاعت کورکورانه بست و با استفاده از مقولهٔ پوسیده قاموس منحوس استعمار «تفرقه بینداز و حکومت کن! »حاکم بر سرنوشت خلق شد.

در پایان با ذکر این اصل مهم، پرارزش و مثبت در تاریخ مبارزات بشری که ضامن پیروزی خلق‌هاست: «وحدت – هدف – مبارزه و پیروزی »فرد – فرد پیکار جویان صدیق خلق را، که در این مبارزه صادقانه و خیلی هم شریفانه و پیگیر، عرق ریزی و جانفشانی کرده‌اند، به حیث خوردترین خادم و سپاهی در جبهه دموکراتیک خلق افغان، با گرمی و محبت قلبی بالوسیه به آغوش کشیده، رفیقانه و برادرانه، از جبین تابناک و عرق‌آلود و دیده‌گان پر فروغ (از نور امید به فردای زیبا) شان می‌بوسم و با گرمی دست شان را فشرده می‌گویم:

به یاد دارید! قاید و پیشوای بزرگ مترقیان و زحمتکشان جهان می‌گوید:

اگر خلق‌های جهان فقد سه روز مصممانه و متحدانه پیکار کنند، سرنوشت بشریت دگرگون می‌شود!

م. ن. شایان

کمیسیون ترجمه اقلیت در ایران زمین نگاشته شد

پرچم

د افغانستان د خلک دموکراتیک ګوند ګڼ خپرونکی

۱۱ قوس ۱۳۴۷

رویدادهای مهم

جهان در هفته گذشته

در ویتنام جنوبی:

جنگ در سراسر ویتنام جنوبی کسب شدت نموده، تلفات شدیدی به هردو طرف وارد می‌گردد. قوای جبهه آزادی ملی ده‌ها پایگاه نظامی آمریکا و رژیم سیگونی را تحت ضربات شدیدی قرار دادند. پایگاه نظامی و هوایی دانانگ از دو جناح تحت آتش گرفته شد، در مصب دلتای میگانگ و دیگر شهرها از قبیل هویی و غیره نیز تصادماتی بین قوای آمریکا و جبهه آزادی ملی رخ داد. قرار معلوم در اثر حملاتی که بالای میدان‌های هوایی آمریکایی در ویتنام جنوبی صورت گرفته ده‌ها طیاره و چندین هلیکوپتر، یا به‌کلی از بین رفته، یا خساره مند شده‌اند. قرار اطلاع رادیوی جبهه آزادی ملی، در یک هفته گذشته تلفات آمریکائی‌ها عبارت بود از ۱۲۷ کشته و ۱۰۳۱ نفر زخمی و تلفات حکومت سیگونی به ۱۲۸ نفر کشته و ۶۴۴ نفر زخمی بالغ گردید.

رژیم سیگون بالاخره فیصله کرد که در کنفرانس صلح پاریس اشتراک ورزد. ریاست هیأت سیگون را جنرال کاوکی معاون رییس جمهور به عهده خواهد داشت.

در ویتنام شمالی:

رادیو هانوی اعلان نمود که طیارات آمریکایی بروزهای ۲۵ و ۲۶ نوامبر بر مناطق جنوبی ویتنام شمالی پرواز و چندین قریه را بمباران نمودند.

حکومت ویتنام شمالی بدین مناسبت بر حکومت آمریکا شدیداً اعتراض نمود. نطاق هیأت ویتنام شمالی در کنفرانس صلح پاریس اظهار داشت که طیارات آمریکا بالای خاک ما تجاوز می‌کند، که این مخالف گفته آمریکا و مخالف امنیت کشور ما می‌باشد و مسئولیت ناشی از عواقب آن بدوش آمریکا خواهد بود.

نماینده دائمی کمبودیا در ملل متحد سه مکتوب راجع به تحریکات مسلحانه قوای مسلح آمریکا، تایلند و رژیم سیگون علیه کمبودیا به سر منشی موسسه ملل متحد فرستاد.

همچنان حکومت کمبودیا اعتراض شدید خود را به مناسبت همچو اعمال تحریک آمیز به حکومات آمریکا، تایلند و ویتنام جنوبی صادر و ضمناً درخواست نمود تا غرامات تلفات وارده را بپردازند.

در شرق میانه:

اوضاع در شرق میانه مانند گذشته بحرانی می‌باشد. اسراییل به تحریکات خود علیه کشورهای عربی ادامه می‌دهد. آتش باری قوای اسراییل بر مواضع قوای اردن همچنان ادامه دارد.

فعالیت‌های آزادیخواهان عرب در مناطق تحت اشغال اسراییل شدت اختیار نموده است. آزادیخواهان توانستند با انفجارات شدید خود تلفاتی بر قوای اسراییل وارد نمایند.

ابایبان وزیر خارجه اسراییل در یک بیانیه تلویزیونی تائید کرد که حکومت آمریکا موافقه نموده است که طیارات جت جنگی نوع (فانتوم ۴) خود را بدون قید و شرط به اسراییل به فروش برساند.

مجلس نمایندگان اردن طی مکتوبی اعتراض شدید خود را نسبت به این عمل آمریکا ابراز و آن را به حیث دشمنی با مردم اردن تلقی نموده است.

صدراعظم یمن در قاهره اظهار داشت که قوای جمهوری یمن عن‌قریب طرفداران امام سابق را از بین خواهد برد و در آینده نزدیک به این توطئه خاتمه داده خواهد شد.

روزنامه البعث چاپ دمشق می‌نویسد که «وجود کشتی‌های شوروی در مدیترانه بزرگ‌ترین عامل صلح می‌باشد.

در حالی که کشتی‌ها و قوای بحری نمبر ۶ آمریکا در خدمت امپریالیزم و اسراییل است.»

در بوداپست:

جلسه کمیسیون تدارک کنفرانس احزاب کمونیست و کارگری جهان در بوداپست خاتمه یافت. در جلسه فیصله شد که جلسه احزاب کمونیست و کارگری جهان در سال آینده عیسوی در ماسکو تشکیل گردد. فعلاً ۶۷ حزب در آن فیصله اشتراک دارند. انتظار می‌رود که در آینده چندین حزب دیگر نیز در آن شرکت نمایند.

همچنان در جلسه فیصله شد که مبارزه علیه امپریالیزم جهانی ادامه یابد و احزاب کمونیست و کارگری جهان برادری و وحدت بین خود را بیشتر تحکیم بخشند. در فیصله از تمام احزاب کمونیستی و کارگری دعوت به عمل آمد تا روش‌های خود را طبق اصول مارکسیزم – لیننزم تقویه و تعیین نمایند.

در بن:

یک نفر دانشمند میکروبیولوژی آلمان غرب موسوم به (پتراس) به آلمان شرق پناه برد. داکتر پتراس پلان‌های خطرناک محافل نظامی غرب را در یک مصاحبه تلویزیونی افشا نمود. وی گفت که گازهای جدید زهردار در منطقه دارتموند آلمان فدرال به اساس فرمایش قوای مسلح آن کشور تهیه می‌گردد. هدف از این پلان خطرناک آمادگی برای جنگ باکتریولوژیک و میکروبی می‌باشد.

بحران مالی غرب:

جنرال دوگول طی سخنرانی رادیویی تصمیم خود را راجع به عدم تقلیل ارزش فرانک اعلان نمود. او گفت که احتکار، کسر بودجه و غیره باعث بحران مالی گردیده، تدابیر مهمی علیه این وضع گرفته شده است.

بسیاری از جراید پاریس جهات سیاسی بحران مالی موجود را تأکید می‌نمایند.

نقش بن و واشنگتن در این بحران مالی فرانسه مورد توجه عمیق قرار گرفته است. مبصرین به این عقیده‌اند که انحصارات آلمان غرب و آمریکا تلاش دارند از یک‌طرف با تضعیف مواضع اقتصادی فرانسه ضربه‌یی بر یک رقیب وارد نمایند و از دیگر از راه وارد کردن فشار، فرانسه را از تعقیب سیاست مستقل باز دارند.

تصمیم جنرال دوگول در انگلستان تشویش جدی را بار آورده است. محافل مالی انگلستان به این عقیده‌اند که جنرال دوگول با این تصمیم خود یک »جنگ مالی «را علیه آن‌هایی اعلان نمود که می‌خواستند فرانک را بمزانو در آورند. جراید انگلستان این تصمیم را یک عمل دیوانه‌وار و انتقام از آلمان غرب تلقی می‌نمایند.

با وجود اعلامیه مبنی بر عدم تقلیل ارزش فرانک، باز هم بحران مالی پرابلم نمره یک مردم فرانسه می‌باشد و تا هنوز کدام بهبودی در وضع مالی آن کشور به ملاحظه نرسیده است.

رادیو بن گفت که این اعلان جنرال دوگول تأثیر مهمی در روابط آلمان و فرانسه خواهد داشت.

در واشنگتن بحران مالی اروپای غربی باعث نگرانی شده است.

اتحادیه کار فرانسه اعلان کرد: حکومت فرانسه می‌خواهد با ثابت نگه‌داشتن ارزش فرانک، فشار دیگری بالای زحمتکشان فرانسه وارد نماید. باید گفت که فشار واقعی بالای کارگران وارد می‌شود.

مظاهرات و اعتصابات:

در جاپان:

ده‌ها هزار نفر از محصلان جاپان علیه آمریکا و مداخلات آن در آسیا مظاهره کردند. این مظاهرات در مقابل سفارت آمریکا در توکیو صورت گرفت. مظاهره‌چیان بیرق آمریکا را پایین کردند و آتش زدند. تظاهر کنندگان شعار می‌دادند: »آمریکائی‌ها از آسیا خارج شوید، آسیا از آسیائی‌هاست، جنگ ویتنام محکوم است. از ویتنام خارج شوید!«

در پاکستان:

شهرهای بزرگ پاکستان دستخوش مظاهرات هیجان انگیزی بودند. پولیس پاکستان برای متفرق ساختن تظاهرات از چوب و گاز اشک آور کار گرفتند.

در پشاور مرکز پشتونستان محکوم مظاهرات شدیدی بر ضد توقیف خلاف قانون رهبران نشنل عوامی پارتی صورت گرفت. مظاهره کنندگان اداره اطلاعات و تبلیغات آمریکا را در پشاور، مورد حمله قرار دادند و بیرق آمریکا را پاره‌پاره کردند.

در مراکش:

محصلان پوهنتون رباط به مظاهره پرداختند. مظاهره کنندگان بر ضد کمی بودجه، سختگیری‌ها در شمولیت به پوهنتون و کهنه بودن موارد درسی شعار می‌دادند.

در جمهوریت متحده عربی:

محصلان جمهوریت متحده عربی در قاهره و سکندریه عمل و حرکت محصلان پوهنتون شرعیات منصوره را محکوم و اظهار کردند که حرکت محصلان پوهنتون شرعیات خدمت به اسراییل و دشمنان مصر می‌باشد. در تظاهراتی که در منصوره، قاهره و سکندریه صورت گرفت، بین پولیس و تظاهر کنندگان تصادماتی رخداد.

محصلان مترقی میگویند: «برخی از عناصر مضر در بین محصلان رخنه کرده‌اند تا به نفع دشمنان جمهوریت متحد عربی کار کنند.»

مظاهرات اخیر قاهره و دیگر شهرهای جمهوریت متحد عربی در ابتدا شکل ساده داشت و درخواست محصلین در باره امور درسی بود. ولی بعد، در اثر رخنه عناصر خاین که می‌خواستند از این جریان سو استفاده نمایند، شکل بحرانی را به خود گرفت.

در پرتگال:

پنج هزار محصل پرتگالی در لزبن، مرکز آن کشور، به مظاهره پرداختند. آن‌ها می‌خواستند در سیستم درسی تغییر وارد شود.

در یوگوسلاویا:

طبق اطلاع رادیو بلگراد در چندین شهر یوگوسلاویا، در یک وقت چندین مظاهره از طرف محصلان علیه حکومت صورت گرفت. رادیو گفت به این اساس باید نقشه‌ای در کار باشد.

اکوادور:

پنج نفر محصل در اثر برخورد شدید با پولیس به قتل رسیدند. محصلان در یک مظاهره به طرفداری کارگران شرکت داشتند.

در پیرو:

مبارزات محصلان بر ضد حکومت کودتا، که دو ماه پیش در پیرو به وجود آمد، ادامه دارد.

بیت‌المقدس:

مظاهرات شدید علیه اشغال اسراییل در شهر نابلوس صورت گرفت. عساکر اسراییل با وحشی گری خاص، این مظاهره را به خون کشید. در این مظاهره دو طفل از طرف سربازان اسراییل به قتل رسید.

پیام محصلان افغانی در بیروت

به محصلان پوهنتون کابل

محصلان افغانی در بیروت پیامی عنوانی محصلان پوهنتون کابل ارسال و اطمینان داده‌اند که آن‌ها نیز به مسئولیت‌های خطیر اجتماعی خود متوجه بوده، همکاری و همدردی خود را در مبارزات دلیرانه محصلان و جوانان به خاطر لغو قانون ارتجاعی پوهنتون و معارف ابراز می‌دارند. آن‌ها می‌نویسند: »درین تازگی‌ها به سلسله اقدامات ارتجاعی که در کشور صورت می‌گیرد، حلقه دیگری به آن اضافه و سر و صدای قانون جدید پوهنتون ها بلند گردید تا محدودیت‌های تازه‌یی بر آزادی‌های مشروع جوانان تحمیل شود ... «در پیام گفته می‌شود: ...»انجمن آزاد محصلان افغانی وظیفه خود می‌داند، بدین‌وسیله از عکس‌العمل با متانت محصلان پوهنتون کابل، پشتیبانی صمیمی خود را اظهار کند ... «محصلان در آخر نامه خود متذکر می‌شوند: ...»جوانان افغان در هر جا و تحت هرگونه شرایط در عشق خدمت به خاک و خدمت به مردم خود بسر می‌برند و از جنبش‌های مترقی کشور خود تایید کرده و به آینده نوین آن امیدوارند.«

پرچم: در حالی که این احساس و درک وطن‌پرستانه محصلان افغانی در بیروت را به نظر تحسین و ستایش می‌نگرد و معتقد است که در آینده نزدیک محصلان و روشنفکران وطن پرست و آگاه کشور متوجه مسئولیت‌های خود در برابر خلق و جامعه گردیده، به اهمیت نقش ارزنده‌یی که می‌توانند در جهت تسریع جنبش کنونی کشور ایفا نمایند، پی می‌برند. ما معتقدیم که روز به روز درک تعداد بیشتری از روشنفکران و جوانان آگاه و مترقی ما، چه در داخل و چه در خارج کشور در مسایل ملی و جنبش به هم نزدیک و یکسان می‌گردد و همبستگی و یکپارچگی در مبارزه به خاطر نجات خلق‌ها ایجاد می‌شود.

از (ص اول)

آدرس را غلط گرفته‌اند

دروغین نیست. وطنی می‌طلبند که در آن استقلال ملی، تمامیت ارضی، اتحاد خلق‌ها، آسایش مردم و ترقی اجتماعی تضمین گردد. وطنی می‌خواهند که در آن دگر زندگی افسانوی کاخ‌نشینان و مشتی از سرباری جامعه و نور چشمی‌های طبقات حاکمه داغ حسرت بر دل بیوه زنان، یتیمان، گرسنگان و برهنگان ویرانه نشین جامعه بیمار ما نه نشاند. وطنی می‌خواهند که خلق آزاده آن در خانواده بشریت مترقی در صلح و امن زندگی سعادتمندی داشته باشند، سرانجام می‌خواهند کشور ما افغانستان، وطن پر افتخاری باشد که در آن هرکس می‌آفریند، آبرومندانه زندگی کند و از تمام نعم مادی استفاده نماید.

فرزندان سر سپرده و دلیر راه استقلال وطن، همواره در راه سعادت و نیکبختی خلق‌های زحمتکش سراسر کشور پیکار کرده‌اند، پیکاری بر ضد رنج.

دشمنان وطن و ضد منافع وطنداران کسانی اند که شاگردان گوش به‌فرمان استاد کهنه کار خویش (امپریالیزم) استند. آنانی اند که به خاطر حفاظت و حراست منافع آزمندانهٔ خود و اربابان شان، زندگی توده‌های عظیم خلق را لگدمال می‌سازند، خانه‌ها را ویران می‌کنند و بیوه زنان یتیم بچگان را با سرنوشت تار و غم انگیز دنبال قافله آوارگان زندگی میرانند.

پاسداران مناسبات اجتماعی کهن، مذبوحانه تلاش می‌ورزند که چاپ غیر وطن پرستی را بر فرزندان صدیق خلق بزنند، تا خود خیانت‌های خود را به وطن و وطنداران بپوشانند، وضع موجود را که بسود ایشان است حفظ کنند، هستی مردم را به تاراج برند و عمر زندگی طفیلی خود را طولانی‌تر سازند. ولی آنانی که به خاطر دفاع از این مردمان بی‌دفاع و به خاطر بیداری و رستاخیز ستمکشان به پا خاسته‌اند، رزمندگان قرن و قهرمانان عصر مایند.

ما معتقدیم وطن پرستی واقعی مستلزم آنست که با تمام قوا بر ضد دشمنان منافع خلق – این وطن خواهان دروغین که منافع وطن ما را به خاطر منافع خود به دشمنان آن می‌فروشند مبارزه شود. مبارزه علیه اینان نبردی مقدس و وطن‌پرستانه است.

(نجیب)

اینجا ...

تا ببام ماهتاب چرختاز...
مرغ فکر آدمی پر می‌کشد.
لیک اینجا:
طایر اندیشه‌ها...
هر زمانی کز قفس سر می‌کشد...
در میان تیرگی ژرف و شوم...
می‌درخشد چشم خون آلود بوم.

****

دیگر آن را هر قدم، سیر زمان...
در جهان تازه‌یی جولان می‌دهد.
لیک اینجا:
دست ذوق بی‌هنر...
جلوه‌های کهنه را فرمان دهد.
بی‌خبر کاین مرده‌های ناتوان...
عاجزند از کار تمثیل جهان.

****

در دیار مردم گردون نورد،
زحمت محمل نشین، اندیشه نیست.
لیکه اینجا:
در مسیر زندگی:
خالی از خوف و خطر یک بیشه نیست.
... ...
... ...

****

دیگرانرا «راکت» پندار رفت،
تا به مهر، آن چشمه نور حیات.
لیک اینجا:
تا کنون در بزم هوش...
شمع روشن می‌شود، پروانه مات!
تا کی از تکرار این افسانه ها،
صاحب دیوان شود، دیوانه ها؟!

****

کاش! ...
آندم کاین خرد بیگانگان،
جان دهند، در دامن ویرانه ها...
زود تر گیرد عنان زندگی،
تند تازد، بشکند زولانه ها.
مشکل واماندگی آسان شود.
خجلت پسماندگی جبران شود.
بارق شفیعی

کاروان بین‌المللی موتر دوانی

در افغانستان

مسابقه موتر دوانی بین‌المللی از لندن تا سدنی (آسترالیا) ادامه دارد. این ساحه ۱۶ هزار کیلومتر مسافه و ۲۴ روز را در بر می‌گیرد. طبق خبر رادیو لندن چندین موتر از مسابقه عقب افتاد. در ترکیه و ایران خراب‌ترین سرک‌ها بود. در ترکیه یک موتر شامل مسابقه با یک سرویس تصادم کرد و چند نفر کشته شد.

نخستین موتر این کاروان ۹۸ عراده‌یی، به ساعت ۹:۲۴ دقیقه قبل از ظهر روز (۸) قوس از طریق اسلام قلعه وارد خاک افغانستان گردیده و به ساعت ۷:۲۵ دقیقه و ۴۵ ثانیه روز (۹) قوس شرحد تورخم را عبور کرد.

مصارف این مسابقه بین‌المللی را روزنامه دیلی اکسپرس چاپ لندن به عهده دارد.

یکی از نمایندگان این روزنامه گفت: نظر عمومی مسابقه دهندگان اینست که استقبال گرم مردم افغانستان در طول مسافرت شان به کشورهای اروپایی و آسیایی بی‌نظیر بوده و شاهراه‌های افغانستان از نگاه ساختمان عالی و قابل ستایش است.

دامتیاز خاوند او مسؤول مدیر: سلیمان لایق
د یوه ګنه بیه ۲/۵۰- افغانی

تایپ متن فرهاد بارکزی، ویرایش: عمر فیض

مطبعه دولتی